

La Unió Lliberal

En baixar el teló, acabat el primer acte de «La Dolores», i en oir l'explosió de entusiasme del públic que omplia el teatre de La Unió Lliberal la nit de diumenge passat, ens explicarem una vegada més l'èxit que, en ésser estrenada, va obtenir aital producció.

El dramaturg i el músic es compenetrant tant bé que hom no sab què més admirar, si la pintura de costums, el quadro de vida i de color que imaginà l'estre poderós d'en Josep Feliu i Codina, o la exaltació de la música popular espanyola, pel mestre Bretón, en glorificar, com en un apoteossi, la jota aragonesa.

Després, la pregària de tenor, en el segon acte, i tot el tercer, de la més alta inspiració musical, és indubtable que fan de «La Dolores» un verdader drama líric, que a través de totes les èpoques i al marge de totes les modes que es succeeixin, sobreviurà com tota obra inspirada en el més pur sentiment de l'art.

La companyia que dirigeix el mestre Cristià obtingué un remarcable èxit amb la famosa òpera del mestre Bretón. A cada final d'acte ressonaren formidables ovacions, obligant al mestre director a presentar-se a l'escenari, rodejat dels principals intèrpretes, la Remei Todolí, en Marius Cortada, en Jaume Adrià i els demés artistes que arrodoniren el bell conjunt.

La senyoreta Todolí, era, físicament, la Dolores ideal. Jove, fresca, hermosíssima; amb la senzilla elegància de la famosa noia de Calatayud, bescantada pel qui ella cregué fervent enamorat. Lluí la seva veu dolça i ben timbrada, fent-se admirar i aplaudir tota la nit.

El tenor Marius Cortada, de qui guardavem no gaire bon record els qui li havíem vist una «Favorita», al Casino, va interpretar molt bé el paper de Lázaro, l'estudiant de capellà, tot foc i tot passió per la Dolores. Va cantar admirablement tota la seva part, fent-se aplaudir molt justament en l'hermós *racconto* del tercer acte.

Dels demés cal citar a en Jaume Adrià, el notable baix, qui encarnà molt bé el tipu de *Patricio* i a la senyoreta Balbina Martínez, simpàtica artista que posa molta voluntat en son treball. En Balsells, feu un *Sargento* de pantomima: molt ric de mímica i bastant pobre de cant; i el

baríton Estrada anava bastant insegur en l'important paper de *Melchor*.

En el primer acte lluïren sa gràcia — només la seva gràcia i res més — la parella de xamoses ballarines Emma i Elàdia Calvo, a qui havíem tingut el gust de conèixer més a fons en «La Favorita».

En la funció de tarda, es representà «Rigoletto», el fort drama del qual se n'enamorà el mestre Verdi per a compondre una de les partitures que més popularitat han aconseguit.

Sabent que la senyoreta Guadalupe Giménez cantava la difícil part de *Gilda*, no cal dir que fou l'heroïna de la tarda. En tota l'obra feu gala de la seva hermosa veu i de la recomanable escola de cant que posseeix i que li ha permès cantar en el Liceu la temporada passada, junt amb artistes de reconeguda fama.

En el paper de protagonista ens va sorprendre agradablement el baríton J. Estrada. El va cantar i el va jugar com poc ens ho hauríem pensat, aconseguint esclatants aplaudiments, que se'ls partiren amb la senyoreta Giménez.

Al tenor senyor Sempere — que anit segurament va reivindicar-se tornant a cantar «Marina» — no li encaixa la *particella* del *Duc de Mantua*. Es per a un tenor líric i ell té facultats per a ésser excel·lent tenor dramàtic. Cal només que no es deixi guiar per ningú que no sigui el seu mestre — mestre excel·lent per

cert — si vol aconseguir un nom prestigiós en la carrera que comença i per a la qual té la base fonamental per a triomfar: té veu, molta veu, i molt bonica.

En una i altra obra els intel·ligents músics de La Moderna no desentonaren; ans bé, contribuïren molt a l'èxit de conjunt. I això és més d'elogiar, per quan els nostres músics han d'interpretar obres de tantes dificultats gairebé sense cap assaig.

A qui no podem elogiar, és al director d'escena. No hi ha dret de presentar un quart acte de «Rigoletto» com el del diumenge. Ni l'acció té lloc en mig d'una ciutat, esplèndidament il·luminada, sinó en un bosc, en nit de trons i llamps, ni la casa de *Sparafucile* ha de semblar la casa de un ataconador, sinó la cova de un facinerós, on tot, fins la seva filla gentil, té quelcom de sinistre.

Ja som a fóra, aquí, ja; però no tant. Granollers ja és ciutat! Fa poc, però ja n'és.

Tenim o no tenim raó?..

— Per a ahir estaven anunciades «El barbero de Sevilla», a la tarda, i «Marina» a la nit; i per a avui a la tarda, «Luccia di Lammermoor». A la nit, no hi ha funció.

Allò de que es faria «Carmen», ha quedat en laire per ara, i és llàstima. Ens estimem més Bizet sol, que tota la música italiana del segle XIX.

Mundial Cine

Aquest saló, convertit per obra i gràcia de «Los tres mosqueteros», en una acadèmia d'esgrima, es veu cada dissabte i diumenge concorregudíssim de públic desitjós d'assaborir la interessant pel·lícula, que per cert agrada de debò a tothom.

Ultimament ha debutat la cançonetista Teresina Cortina; que com artista cantà discretament els couplets del seu repertori i com a dona ens semblà una «Cortina» digna de figurar en la fira de Mostres.

Principal Cine

Segueix amb creixent èxit la projecció de «Mi última Aventura», la magnífica cinta dramàtica obra pòstuma la Susagna Grandais que abans de marxar de aquest món va donar-nos la sensació plena del seu art exquisit.

MUNDIAL CINE ::

Programa per a avui

Nova presentació del duet

LES NOÉ

Al ponerse el sol

Preciosa comèdia dramàtica, interpretada per Diomira JACOBINI i Albert COLLO

FUERA DE LA LEY

Pel·lícula dramàtica de 2,500 metres

LA PRINCESA DEL ESCABECHE

Còmica de 775 metres

Cada setmana augmenta més l'èxit de

LOS TRES MOSQUETEROS

Adobs químics

Importació de primeres matèries

Superfosfats minerals : Sulfat amoníac : Nitrat de sosa
Sals potàssiques : Sofres : Sulfat de coure, etc., etc.

Fabricació especial de matèria orgànica a Canovellas

Compra i venda de Cereals i Farines

Aigües potables per a arrendar

Guano

MARCA DE

Vallesà

FÀBRICA

LLUÍS SERRA I GUARDIA
GRANOLLERS DEL VALLÉS

Fàbrica: Carrer de Barcelona : Despatx central: Riçoma, 79 i 81

SUCURSAL A LES FRANQUESES : Telèfon 145